

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0014

Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie równouprawnienia płci w kontekście polityki podatkowej w UE (2018/2095(INI))

(2020/C 411/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 8, 10, 11, 153 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 i art. 33 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie równości płci (00337/2016),
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci na lata 2011–2020 zawarty w załączniku do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r. (07166/2011),
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), w szczególności jej art. 14 zakazujący dyskryminacji,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz raport ONZ z 15 stycznia 2016 r. zatytułowany „Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development” by the Independent Expert on the effects of foreign debt and other related international financial obligations of states on the full enjoyment of all human rights, particularly economic, social and cultural rights” [Końcowe badanie dotyczące nielegalnych przepływów finansowych, praw człowieka i agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przygotowane przez niezależnego eksperta ONZ ds. wpływu zadłużenia zagranicznego i innych powiązanych międzynarodowych zobowiązań finansowych państw na pełne korzystanie z praw człowieka, w szczególności z praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych],
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2000 r.), Pekin + 10 (2005 r.), Pekin + 15 (2010 r.) oraz Pekin + 20 (2015 r.),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska) i jej art. 3, w którym zdefiniowano „płeć społeczno-kulturową” jako „społecznie skonstruowane role, zachowania, działania i atrybuty, które dane społeczeństwo uznaje za odpowiednie dla kobiet lub mężczyzn”, oraz Międzyp amerykańską konwencję w sprawie zapobiegania przemocy wobec kobiet oraz jej sankcjonowania i zwalczania (Konwencja z Belém do Pará) z 1994 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 70/1 z dnia 25 września 2015 r. zatytułowaną „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development” [Przekształcamy nasz świat: Program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030],
- uwzględniając kluczowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie równouprawnienia płci, w tym Konwencję nr 100 MOP dotyczącą jednakowego wynagrodzenia, Konwencję nr 111 MOP dotyczącą dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, Konwencję nr 156 MOP dotyczącą pracowników mających obowiązki rodzinne i Konwencję nr 183 MOP dotyczącą ochrony macierzyństwa,
- uwzględniając wspólny dokument przedstawiony przez Centrum Praw Gospodarczych i Społecznych (CESR), Alliance Sud, Global Justice Clinic w Wyższej Szkole Prawa Uniwersytetu w Nowym Jorku, Public Eye i the Tax Justice Network przedłożony Komitetowi ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet zatytułowany „Swiss Responsibility for the Extraterritorial Impacts of Tax Abuse on Women’s Rights” [Odpowiedzialność Szwajcarii za eksterytorialny wpływ nadużyć podatkowych na prawa kobiet], w którym podkreślono nieproporcjonalne obciążenie podatkowe kobiet, w szczególności kobiet o niskich dochodach i kobiet w krajach rozwijających się, które wynika z utraty dochodów publicznych z powodu transgranicznych nadużyć podatkowych,

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019” [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019] (SWD(2015)0278),
- uwzględniając strategię Komisji „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu,
- uwzględniając sprawozdania Komisji z 2018 r. dotyczące poszczególnych państw w ramach europejskiego semestru,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2017 r. w sprawie równości mężczyzn i kobiet w Unii Europejskiej,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Taxation Trends in the European Union – Data for the EU Member States, Iceland and Norway, 2018 Edition” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej – Dane dla państw członkowskich UE, Islandii i Norwegii, wydanie z 2018 r.],
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 8 maja 2018 r. w sprawie rozwoju struktur opieki nad małymi dziećmi w celu zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy, wspierania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym pracujących rodziców i zapewnienia w Europie trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu („cele barcelońskie”) (COM(2018)0273),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Rady z dnia 18 stycznia 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w zakresie stawek podatku od wartości dodanej (COM(2018)0020),
- uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci opracowany przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE),
- uwzględniając sprawozdanie Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet z 2015 r. pt. „Progress of the World’s Women 2015–2016: Transforming Economies, Realizing Rights” [Postępy w zakresie sytuacji kobiet na świecie w latach 2015–2016: transformacja gospodarek, korzystanie z praw],
- uwzględniając sprawozdanie końcowe grupy ekspertów Rady Europy ds. sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci (z 2005 r.), w którym sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci zdefiniowano jako „dokonywanie oceny budżetów w oparciu o kwestię równości płci, uwzględnianie perspektywy równości płci na wszystkich poziomach procesu budżetowego oraz restrukturyzację dochodów i wydatków w celu propagowania równości mężczyzn i kobiet”,
- uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z 2015 r. pt. „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union – I – Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” [Wprowadzenie przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii Europejskiej – I – Ocena skali agresywnego planowania podatkowego w kontekście podatku od osób prawnych],
- uwzględniając uwagi końcowe Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet odnoszące się do zobowiązań eksterytorialnych dotyczących wpływu nielegalnych przepływów finansowych w aspekcie płci i unikania opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w przypadku Szwajcarii w 2016 r. i Luksemburga w 2018 r. (1),
- uwzględniając dokument informacyjny Institute of Development Studies (Instytut Rozwoju) z 2016 r. zatytułowany „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” [Redystrybucja nieodpłatnej pracy związanej z opieką – Dlaczego podatki mają znaczenie dla praw kobiet],
- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego C Parlamentu Europejskiego ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych z kwietnia 2017 r. pt. „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci i opodatkowanie w Unii Europejskiej],
- uwzględniając sprawozdanie UN Women z kwietnia 2018 r. pt. „Gender, taxation and equality in developing countries” [Płeć, opodatkowanie i równość w krajach rozwijających się],
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej (2),
- uwzględniając sprawozdanie OECD w sprawie wdrożenia zalecenia OECD w sprawie równości płci (czerwiec 2017 r.) oraz w sprawie modeli podatkowych i modeli świadczeń (2015 r.),

(1) CEDAW/C/CHE/CO/4-5, pkt 40–43 (Szwajcaria, 2016 r.); CEDAW/C/LUX/CO/6-7, pkt 10, 15, 16 (Luksemburg, 2018 r.).

(2) Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 38.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie kobiet wykonujących pracę domową i opiekuńczą w UE ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie ubóstwa: perspektywa płci ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015 ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoje zalecenie dla Rady i Komisji z dnia 13 grudnia 2017 r. przyjęte w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne obrady Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0416/2018),
- A. mając na uwadze, że art. 2 i 3 TUE potwierdzają niedyskryminację i równość kobiet i mężczyzn jako dwie podstawowe wartości i cele, na których opiera się UE; mając na uwadze, że art. 8 i 10 TFUE zobowiązują Unię Europejską do dążenia do zniesienia nierówności, wspierania równości kobiet i mężczyzn oraz zwalczania dyskryminacji przy określaniu i realizacji polityk i działań; mając na uwadze, że Karta praw podstawowych zawiera prawa i zasady dotyczące zakazu bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji (art. 21 ust. 1) oraz równości kobiet i mężczyzn (art. 23); mając na uwadze, że prawa przewidziane w Karcie dotyczą bezpośrednio państw członkowskich w ramach wdrażania prawa Unii (art. 51);
- B. mając na uwadze, że w całej Unii Europejskiej kobiety są niewystarczająco reprezentowane na rynku pracy, a ogólny wskaźnik zatrudnienia kobiet utrzymuje się na poziomie niższym o prawie 12 % od wskaźnika zatrudnienia mężczyzn; mając na uwadze, że 31,5 % pracujących kobiet w UE pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy w porównaniu z 8,2 % pracujących mężczyzn;
- C. mając na uwadze, jak bardzo ważne jest, by podjąć kwestię różnicy wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn i zmniejszyć zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć, które wynosi w UE średnio niemal 40 %, a jego przyczyną są nierówności kumulujące się przez całe życie kobiet oraz okresy nieobecności kobiet na rynku pracy;
- D. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzeń ze względu na płeć w UE wynosi 16 %, co oznacza, że w całej gospodarce UE kobiety zarabiają przeciętnie o 16 % mniej za godzinę pracy niż mężczyźni;
- E. mając na uwadze, że skumulowane skutki wielu różnic między kobietami a mężczyznami, które negatywnie wpływają na kobiety (zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn, przerwy w karierze zawodowej, przerwy ze względu na opiekę nad dziećmi oraz praca w pełnym wymiarze czasu pracy w stosunku do pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy) istotnie przyczyniają się do zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, co skutkuje większym narażeniem kobiet na ubóstwo i wykluczenie społeczne, przy czym negatywne skutki tej sytuacji wpływają również na ich dzieci i rodziny;
- F. mając na uwadze, że pekińska platforma działania podkreśla potrzebę przeanalizowania pod kątem płci różnych polityk i programów, w tym związanych z opodatkowaniem, oraz dostosowania ich tam, gdzie to konieczne, aby promować bardziej sprawiedliwy podział dóbr produkcyjnych, bogactwa, możliwości, dochodów i usług;
- G. mając na uwadze, że Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet wymaga, aby rodziny funkcjonowały w oparciu o zasadę równości, sprawiedliwości i samorealizacji każdego z członków, przy czym kobiety należy traktować na równi z mężczyznami – również w prawie podatkowym – jako jednostki i niezależnych obywateli, a nie jako osoby pozostające na utrzymaniu mężczyzn;

⁽¹⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 66 z 21.2.2018, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 93.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 49.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- H. mając na uwadze, że państwa członkowskie jako sygnatariusze Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych zobowiązały się do przestrzegania obowiązku mobilizowania jak największej ilości dostępnych środków finansowych w celu stopniowej realizacji praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- I. mając na uwadze, że przepisy dotyczące podatku dochodowego od osób fizycznych, które w sposób dorozumiany stawiają kobiety w niekorzystnej sytuacji pod względem dostępu do zatrudnienia i warunków zatrudnienia lub emerytur zapewnianych przez pracodawcę, mogą naruszać art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/54/WE⁽¹⁾ z 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia⁽²⁾;
- J. mając na uwadze, że w dokumencie roboczym służb Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równości płci (2016–2019)” określono kluczowe obszary działań na rzecz równości płci, w tym politykę podatkową, ale brakuje w nim wiążących przepisów lub wezwania do podjęcia zobowiązania do uwzględniania problematyki płci na szczeblu państw członkowskich;
- K. mając na uwadze, że polityka podatkowa może być obciążona wyraźnymi lub dorozumianymi nierównościami ze względu na płeć; mając na uwadze, że wyraźna nierówność oznacza, że przepis podatkowy jest w wyraźny sposób skierowany bezpośrednio do mężczyzn lub kobiet, zaś dorozumiana nierówność oznacza, że przepis teoretycznie odnosi się w równym stopniu do wszystkich, ale w rzeczywistości ma miejsce dyskryminacja, ponieważ polityka jest określana w powiązaniu z modelami zachowania / modelami dochodów, które w różny sposób wpływają na każdą z płci; mając na uwadze, że większość państw członkowskich zniósła przepisy podatkowe, które wyraźnie rozróżniają między mężczyznami i kobietami, lecz ukryte obciążenia podatkowe są nadal powszechne w całej UE, ponieważ przepisy podatkowe są związane z realiami społeczno-gospodarczymi;
- L. mając na uwadze, że decyzje polityczne dotyczące zwiększenia i redystrybucji przychodów mogą mieć nieproporcjonalnie duży wpływ na dochody kobiet i ich bezpieczeństwo ekonomiczne, a także ograniczyć ich dostęp do wysokiej jakości usług publicznych, co osłabi ich zdolność do korzystania z przysługujących im praw gospodarczych i społecznych oraz utrudni postępy w dążeniu do równości płci;
- M. mając na uwadze, że brak podejścia uwzględniającego problematykę płci w unijnych i krajowych politykach podatkowych zwiększa obecne różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn (zatrudnienie, dochody, nieodpłatna praca, emerytury, ubóstwo, majątek itp.), zniechęca kobiety do wchodzenia na rynek pracy i pozostania na tym rynku oraz powiela tradycyjne role i stereotypy dotyczące płci;
- N. mając na uwadze, że koncepcja polityki podatkowej jest istotnym elementem strategii „Europa 2020”; mając na uwadze, że głównym celem europejskiego semestru jest nadal zapewnienie zgodności z paktem stabilności i wzrostu i że aspekty związane z płcią są zwykle pomijane w priorytetach i zaleceniach, w szczególności w kwestiach związanych z opodatkowaniem;
- O. mając na uwadze, że zmiany w kierunku regresywności w opodatkowaniu pracy, przedsiębiorstw, konsumpcji i majątku, możliwe do zaobserwowania w ostatnich dziesięcioleciach we wszystkich państwach członkowskich, doprowadziły do osłabienia redystrybucyjnego wpływu systemów podatkowych i przyczyniły się do tendencji wzrostu nierówności dochodowych; mając na uwadze, że strukturalna zmiana systemu podatkowego przesunęła obciążenie podatkowe na grupy o niskich dochodach, a zatem w szczególności na kobiety, ze względu na nierówny podział dochodu między kobietami i mężczyznami, niewielki odsetek kobiet wśród najlepiej zarabiających, ponadprzeciętne wskaźniki konsumpcji dla kobiet w odniesieniu do podstawowych dóbr i usług oraz stosunkowo duży udział dochodów z pracy i niewielki udział dochodów kapitałowych w całkowitych dochodach kobiet⁽³⁾;
- P. mając na uwadze, że w szczególności kobiety mogą cierpieć z powodu nierówności ekonomicznych ze względu na nierówny podział dochodu między nimi a mężczyznami, niewielki odsetek kobiet wśród najlepiej zarabiających, oraz stosunkowo duży udział dochodów z pracy i niewielki udział dochodów kapitałowych w całkowitych dochodach kobiet⁽⁴⁾;
- Q. mając na uwadze, że średnie stawki podatku od osób prawnych obniżyły się gwałtownie od 1980 r., od powyżej 40 % do 21,9 % w 2018 r., natomiast od 2009 r. wzrosła liczba podatków konsumpcyjnych (gdzie VAT stanowi istotny składnik), osiągając poziom 20,6 % w 2016 r.⁽⁵⁾;

(1) Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

(2) Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

(3) Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

(4) Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

(5) Komisja Europejska, DG ds. Podatków i Unii Celnej, „Taxation Trends in the European Union – Data for the EU Member States, Iceland and Norway, 2018 Edition” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej – Dane dla państw członkowskich UE, Islandii i Norwegii, wydanie z 2018 r.].

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

- R. mając na uwadze, że obecna polityka makroekonomiczna powinna lepiej odzwierciedlać znaczenie nieodpłatnej opieki i pracy w domu oraz mając na uwadze, że z danych wynika, iż 80 % usług opieki w UE świadczą nieopłacani opiekunowie nieformalni, a 75 % z nich stanowią kobiety; mając na uwadze, że niektóre strategie podatkowe, niedofinansowane usługi publiczne i dostęp do usług socjalnych w sposób nieproporcjonalny wpływają na grupy o niskich dochodach, a zwłaszcza na kobiety, ponieważ często wypełniają one luki w zakresie opieki, edukacji i innych rodzajów wsparcia rodzinnego, zazwyczaj bez wynagrodzenia, utrwalając w ten sposób nieproporcjonalną odpowiedzialność kobiet za opiekę; mając na uwadze, że to najuboższe i najbardziej narażone kobiety w państwach UE doświadczają podwójnego obciążenia nieformalną pracą związaną z opieką i nisko płatną niepewną formą zatrudnienia ⁽¹⁾;
- S. mając na uwadze, że prawie wszystkie państwa członkowskie wprowadziły dualne systemy opodatkowania dochodów, stosując wyższą krańcową stawkę podatkową w odniesieniu do dochodów drugich żywicieli rodziny oraz wprowadzając jednolite stawki podatkowe dla większości rodzajów dochodów kapitałowych; mając na uwadze, że nieproporcjonalnie wysokie obciążenia podatkowe dla drugich żywicieli rodziny w większości państw członkowskich, wynikające z systemu bezpośrednich podatków progresywnych obciążających dochody z pracy, są – obok innych wspólnych przepisów podatkowych i przepisów dotyczących świadczeń oraz kosztów i braku powszechnych usług opieki nad dziećmi – jednym z głównych czynników zniechęcających kobiety do udziału w rynku pracy ⁽²⁾;
- T. mając na uwadze, że poziomy pułapki socjalnej (obecnie 40 %) oraz pułapki niskich płac, które nieproporcjonalnie oddziałują na kobiety i zniechęcają je do pełnego udziału w rynku pracy, wynikają w znacznym stopniu z przepisów w zakresie podatków bezpośrednich, poza tym, że są pochodną zagrożenia utratą świadczeń;
- U. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich rodziny mogą nadal korzystać z ulg podatkowych w przypadku posiadania małżonka pozostającego na utrzymaniu, ulg dla małżeństw lub ulg podatkowych dla par, w których tylko jedna osoba jest żywicielem rodziny, co utrwała asymetrię w odniesieniu do rodzin z jednym rodzicem, którym w większości przypadków jest kobieta, oraz nie uwzględnia zróżnicowania sytuacji rodzinnych występujących w UE; mając na uwadze, że takie korzyści podatkowe zazwyczaj zniechęcają małżonkę do dostępu do zatrudnienia oraz bezpośrednio lub pośrednio skłaniają do przeniesienia czasu pracy kobiet z pracy płatnej na pracę nieodpłatną;
- V. mając na uwadze, że wpływ opodatkowania na różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w zakresie majątku przedsiębiorstwa i majątku osobistego to słabo rozwinięta dziedzina badań oraz że w tych obszarach istnieje pilna potrzeba dostępności danych segregowanych według kryterium płci;
1. wzywa Komisję do wspierania równości kobiet i mężczyzn w polityce podatkowej oraz do wydawania państwom członkowskim konkretnych wytycznych i zaleceń, aby wyeliminować nierówne traktowanie ze względu na płeć związane z opodatkowaniem oraz aby zagwarantować, że nie zostaną ustanowione żadne nowe podatki, przepisy o wydatkowaniu, programy ani praktyki, które zwiększają zróżnicowanie sytuacji kobiet i mężczyzn na rynku lub w zakresie dochodu po opodatkowaniu;
 2. podkreśla, że zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TUE państwa członkowskie posiadają swobodę ustalania przepisów dotyczących ich polityki podatkowej, pod warunkiem że są one zgodne z przepisami UE; podkreśla ponadto, że decyzje UE dotyczące dziedziny opodatkowania wymagają jednogłośnego porozumienia wszystkich państw członkowskich;
 3. wzywa Komisję do propagowania ratyfikacji przez UE Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, tak jak to uczyniła w przypadku Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jak czyni to w przypadku konwencji stambulskiej;
 4. zachęca Komisję, aby podniosła rangę dokumentu „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci” i przyjęła go w formie komunikatu ⁽³⁾ oraz uwzględniła przy tym wyraźne cele i kluczowe działania w celu zwiększenia równości płci poprzez analizę sektorową – w tym analizę aspektów podatkowych – wszystkich działań UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby przepisy UE przeciwko pośredniej i bezpośredniej dyskryminacji ze względu na płeć było właściwie wdrażane, a postępy w tym zakresie systematycznie monitorowane w celu zagwarantowania, że mężczyźni i kobiety będą równymi podmiotami;

⁽¹⁾ Institute of Development Studies „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” [Redystrybucja nieodpłatnej pracy związanej z opieką – Dlaczego podatki mają znaczenie dla praw kobiet] Dokument informacyjny. Nr 109. styczeń 2016 r.

⁽²⁾ Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁽³⁾ Zgodnie z wezwaniem zawartym w konkluzjach Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie równości płci.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Podatki bezpośrednie*Opodatkowanie dochodów od osób fizycznych*

5. zauważa, że polityka podatkowa różni się pod względem wpływu na różne rodzaje gospodarstw domowych (gospodarstwa domowe z dwoma żywicielami rodziny, gospodarstwa domowe z jednym żywicielem – kobietą albo mężczyzną itd.); podkreśla negatywne skutki braku zachęt dla zatrudnienia kobiet i ich niezależności ekonomicznej oraz zwraca uwagę na duże zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć wynikające ze wspólnego opodatkowania; podkreśla, że systemy podatkowe nie powinny już opierać się na założeniu, że gospodarstwa domowe w równym stopniu łączą środki finansowe i dzielą się nimi, oraz zwraca uwagę, że opodatkowanie indywidualne ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia sprawiedliwości podatkowej dla kobiet; uznaje za istotne, by mężczyźni i kobiety stali się w równym stopniu żywicielami rodziny i opiekunami; wzywa wszystkie państwa członkowskie do stopniowego wprowadzania opodatkowania indywidualnego przy jednoczesnym zapewnieniu całkowitego zachowania wszystkich korzyści finansowych i innych korzyści związanych z rodzicielstwem gwarantowanych w obecnych systemach wspólnego opodatkowania; przyznaje, że w niektórych państwach członkowskich konieczne mogą być okresy przejściowe przy przechodzeniu na tego rodzaju indywidualny system opodatkowania; wzywa do wyeliminowania w tych okresach przejściowych wszelkich wydatków podatkowych opartych na wspólnych dochodach oraz zauważa konieczność stopniowego zagwarantowania, że wszelkie korzyści podatkowe, świadczenia pieniężne oraz usługi rzeczowe zapewniane przez administrację publiczną przekazywane są jednostkom w celu zapewnienia ich niezależności finansowej i społecznej;

6. odnotowuje komunikat Komisji z 20 listopada 2017 r. zatytułowany „Plan działania UE na lata 2017–2019 – Eliminowanie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć” (COM(2017)0678), w którym określono osiem obszarów działań i wzywano państwa członkowskie do wzmoczenia wysiłków na rzecz skutecznego rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć w celu poprawy sytuacji ekonomicznej kobiet i ochrony ich niezależności ekonomicznej;

7. zauważa, że w 2014 r. średnie stawki podatkowe netto dla drugich żywicieli rodziny z dwojgiem dzieci wyniosły średnio 31 % w przypadku państw członkowskich UE należących do OECD i 28 % w przypadku wszystkich państw będących członkami OECD; wzywa Komisję, aby stale monitorowała i wzmacniała stosowanie zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę i za pracę takiej samej wartości dla kobiet i mężczyzn w państwach członkowskich, co zapewni wyeliminowanie nierówności zarówno w sektorze rynku pracy, jak i w sektorze podatkowym; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zajęły się problemem segregacji poziomej i pionowej na rynku pracy przez wyeliminowanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn i dyskryminacji w zatrudnieniu oraz zachęcanie – w szczególności przez edukację i podnoszenie świadomości – dziewcząt i kobiet do podejmowania studiów, zatrudnienia i kariery zawodowej w innowacyjnych sektorach wzrostu, w tym w dziedzinach związanych z ICT i STEM;

8. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały, że zachęty podatkowe związane z zatrudnieniem i samozatrudnieniem nie są dyskryminujące ze względu na płeć, oraz by rozważyły zachęty podatkowe i inne korzyści lub usługi podatkowe dla drugich żywicieli rodziny i rodziców samotnie wychowujących dzieci; ponadto wzywa państwa członkowskie, aby przyjrzały się różnym sposobom rozwiązywania problemu niedostatecznej obecności kobiet na rynku pracy oraz do rozwiązania problemu potencjalnych ekonomicznych czynników zniechęcających drugich żywicieli rodziny do wchodzenia na rynek pracy; zauważa, że do nierównego traktowania ze względu na płeć może dochodzić również w zakresie zwolnień i obniżek podatkowych związanych z pracą, takich jak korzystne opodatkowanie dodatkowych godzin pracy, które przynosi korzyści głównie zawodom wykonywanym obecnie przez mężczyzn;

9. wzywa państwa członkowskie do nieograniczania progresywnego charakteru ich systemów podatku dochodowego od osób fizycznych, na przykład poprzez próbę uproszczenia opodatkowania dochodów od osób fizycznych;

10. wzywa do opracowania podatku dochodowego od osób fizycznych (struktury stawek, zwolnień, odliczeń, dodatków, ulg itp.) w sposób umożliwiający aktywne propagowanie równego podziału pracy odpłatnej i nieodpłatnej, dochodów i praw do emerytury między kobiety i mężczyzn oraz eliminację zachęt utrwalających nierówne role związane z płcią;

11. uważa, że z powodu nierówności na rynku pracy niektóre polityki podatkowe mogą nieproporcjonalnie oddziaływać na kobiety; uważa, że właściwym sposobem rozwiązania tego problemu jest reforma instrumentów rynku pracy w celu rozwiązania problemu niezależności ekonomicznej kobiet; zwraca się do państw członkowskich i instytucji unijnych o promowanie badań nad zróżnicowaniem emerytur ze względu na płeć i niezależnością ekonomiczną kobiet, z uwzględnieniem kwestii takich jak starzenie się ludności, uwarunkowane płcią różnice w warunkach zdrowotnych i średnim trwaniu życia, zmiany struktur rodzinnych i wzrost liczby jednoosobowych gospodarstw domowych oraz różne sytuacje osobiste kobiet;

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

Opodatkowanie osób prawnych

12. apeluje do państw członkowskich, które zidentyfikowano w ramach europejskiego semestru w związku z ich przepisami dotyczącymi agresywnego planowania podatkowego, o jak najszybsze wprowadzenie zmian w ustawodawstwie i o zaprzestanie stosowania tych przepisów⁽¹⁾; jest zaniepokojony ryzykiem, że podczas prac nad koordynacją podstawy opodatkowania osób prawnych państwa członkowskie mogą wprowadzić nowe przepisy ułatwiające przedsiębiorstwom agresywne planowanie podatkowe, pozostawiając państwom członkowskim znalezienie innych źródeł opodatkowania (w tym podatków konsumpcyjnych), które mają nieproporcjonalny wpływ na kobiety;

13. wzywa państwa członkowskie, aby racjonalizowały zachęty podatkowe lub przerwy przyznawane przedsiębiorstwom, by zagwarantowały, że te zachęty i ulgi podatkowe są korzystne przede wszystkim dla małych przedsiębiorstw i sprzyjają rzeczywistej innowacyjności, oraz aby dokonały oceny *ex ante* i *a posteriori* ewentualnego wpływu tych zachęt na równość płci;

Opodatkowanie kapitału i majątku

14. zauważa, że podatki od osób prawnych i majątku odgrywają kluczową rolę w ograniczaniu nierówności dzięki redystrybucji w ramach systemu podatkowego i w zapewnianiu przychodów na finansowanie świadczeń socjalnych i transferów socjalnych;

15. zauważa, że niedostępność, wygórowane koszty i brak odpowiedniej infrastruktury zapewniającej wysokiej jakości usługi w zakresie opieki nad dziećmi wciąż stanowią istotną barierę przede wszystkim dla równego udziału kobiet we wszystkich aspektach życia społecznego, w tym w zatrudnieniu; wzywa państwa członkowskie, aby wzmocniły politykę podatkową z myślą o poprawie dostępności przystępnych cenowo, wysokiej jakości usług opieki nad dziećmi dzięki zachętom podatkowym celem zmniejszenia przeszkód utrudniających kobietom podejmowanie pracy zarobkowej oraz przyczyniania się do bardziej równomiernego rozłożenia odpłatnej i nieodpłatnej pracy w gospodarstwach domowych, a tym samym do zminimalizowania różnic w wynagrodzeniach i świadczeniach emerytalnych kobiet i mężczyzn; podkreśla, że polityka ta powinna umożliwiać kobietom integrację na rynku pracy i w szczególności koncentrować się na rodzinach o niskich dochodach, osobach samotnie wychowujących dzieci i innych grupach osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji;

16. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, która między innymi odnosi się do dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie świadczenia usług finansowych i związanych z nimi dziedzin oraz zakazuje takiej dyskryminacji; wzywa do gromadzenia danych w celu uzyskania dokładnych informacji na temat ewentualnych luk w procesie wdrażania; podkreśla, że prawo własności podlega zasadzie pomocniczości oraz że w UE nie istnieje prawo własności, które dyskryminowałoby kobiety lub mężczyzn, ponieważ prawo własności leży po stronie właściciela;

17. ubolewa nad faktem, że ogólnie udział podatków od majątku w całkowitych dochodach podatkowych pozostał raczej ograniczony i wynosi 5,8 % ogólnych dochodów podatkowych w UE-15 i 4,3 % w UE-28⁽²⁾;

18. ubolewa nad faktem, że od 2002 r. udział podatków od kapitału wykazuje tendencję spadkową, co wynika między innymi z ogólnej tendencji polegającej na zaprzestaniu regularnego opodatkowania dochodów kapitałowych podatkiem dochodowym od osób fizycznych i opodatkowaniu ich według stosunkowo umiarkowanych stawek ryczałtowych, co można zaobserwować w wielu państwach członkowskich⁽³⁾;

Podatki pośrednie

19. zauważa, że udział podatków konsumpcyjnych zwiększył się w Unii w latach 2009–2016; zauważa, że podatek VAT stanowi zazwyczaj od dwóch trzecich do trzech czwartych podatków konsumpcyjnych w państwach członkowskich oraz że VAT stanowi średnio blisko jedną piątą całkowitych dochodów podatkowych w UE⁽⁴⁾;

20. zauważa, że dyskryminacja ze względu na płeć występuje na styku przepisów podatkowych i uwarunkowanych płcią relacji, norm i zachowań gospodarczych; zauważa, że podatek VAT dyskryminuje ze względu na płeć z uwagi na model konsumpcji kobiet, który różni się od modelu mężczyzn, gdyż nabywają one więcej towarów i usług w celu promowania zdrowia, edukacji i żywienia⁽⁵⁾; jest zaniepokojony faktem, że model ten, w połączeniu z niższymi dochodami

⁽¹⁾ Komisja Europejska, *Europejski semestr: sprawozdania dotyczące poszczególnych państw*, 7 marca 2018 r.

⁽²⁾ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁽³⁾ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁽⁴⁾ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁽⁵⁾ La Fiscalidad en España desde una Perspectiva de Género (2016 r.) – Institut per a l'estudi i la transformació de la vida quotidiana / Ekona Consultoria.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

kobiet, prowadzi do sytuacji, w której ponoszą one większe obciążenie podatkiem VAT; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia zwolnień z podatku VAT oraz niższych i zerowych stawek dla towarów i usług o pozytywnych skutkach społecznych, zdrowotnych lub środowiskowych, zgodnie z prowadzonym obecnie przeglądem dyrektywy UE w sprawie podatku VAT;

21. uważa, że tzw. ubóstwo menstruacyjne jest aktualnym problemem w UE, opierając się na szacunkach organizacji Plan International UK, zgodnie z którymi jedna na dziesięć dziewcząt nie może pozwolić sobie na zakup środków higienicznych ze względów finansowych; ubolewa, że we wszystkich państwach członkowskich produkty higieniczne dla kobiet oraz produkty i usługi pielęgnacyjne dla dzieci, osób starszych lub osób z niepełnosprawnością wciąż nie są uważane za towary pierwszej potrzeby; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wyeliminowania tzw. podatku od tamponów dzięki skorzystaniu z elastyczności wprowadzonej w dyrektywie w sprawie podatku VAT i zastosowaniu zwolnień lub zerowych stawek podatku VAT na te podstawowe towary pierwszej potrzeby; uznaje, że obniżenie ceny w związku ze zwolnieniem tych produktów z VAT przyniosłoby młodym kobietom niezliczone korzyści; popiera ruchy podjęte w celu promowania powszechnej dostępności środków higienicznych i zachęca państwa członkowskie do zapewnienia dodatkowych środków higienicznych dla kobiet w niektórych miejscach (publicznych), takich jak szkoły, uczelnie i schroniska dla bezdomnych oraz w przypadku kobiet pochodzących ze środowisk o niskich dochodach, aby całkowicie wyeliminować w całej UE problem tzw. ubóstwa menstruacyjnego;

Wpływ uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania na równość płci

22. zauważa, że uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania w największym stopniu przyczyniają się do różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w Unii i na całym świecie, gdyż ograniczają zasoby dostępne dla rządów przeznaczane na zwiększanie równości na szczeblu krajowym i międzynarodowym ⁽¹⁾;

23. przypomina swoje zalecenia z dnia 13 grudnia 2017 r. przyjęte w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania ⁽²⁾, oraz zalecenia poprzednich komisji specjalnych (TAX i TAX2) opracowane z myślą o zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania w UE; wzywa państwa członkowskie, aby jak najszybciej przyjęły publiczne sprawozdania dotyczące poszczególnych państw, wspólną unijną jednolitą podstawę podatku od osób prawnych (EU CCCTB) oraz zmienioną dyrektywę w sprawie odsetek i opłat licencyjnych;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby propagowały reformy w zakresie opodatkowania równego pod względem płci na wszystkich forach międzynarodowych, w tym na forum OECD i ONZ, oraz by wspierały utworzenie międzyrządowego organu podatkowego ONZ o powszechnym członkostwie, równych prawach do głosu oraz równym udziale kobiet i mężczyzn; podkreśla, że organ ten powinien być dobrze przygotowany do opracowywania szczegółowych ekspertyz z zakresu opodatkowania z uwzględnieniem aspektu płci;

25. zauważa, że umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawierane przez państwa członkowskie z krajami rozwijającymi się zazwyczaj nie propagują opodatkowania u źródła, co przynosi korzyści przedsiębiorstwom wielonarodowym kosztem mobilizacji dochodów krajowych przez kraje rozwijające się; zauważa, że brak mobilizacji dochodów krajowych uniemożliwia pełne finansowanie w tych krajach usług publicznych, takich jak opieka zdrowotna lub edukacja, co w sposób nieproporcjonalny uderza w kobiety i dziewczęta; wzywa państwa członkowskie, aby upoważniły Komisję do dokonania przeglądu obowiązujących umów w sprawie podwójnego opodatkowania w celu zbadania i rozwiązania tych problemów, oraz aby zagwarantowały, że przyszłe umowy w sprawie podwójnego opodatkowania będą zawierać klauzule dotyczące równości płci jako uzupełnienie ogólnych przepisów w zakresie zwalczania nadużyć;

26. wzywa specjalną komisję TAX3, aby uwzględniała perspektywę płci przy opracowywaniu zaleceń;

Uwzględnianie aspektu płci w polityce podatkowej

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby prowadziły regularne oceny wpływu polityki budżetowej w aspekcie płci w kontekście równości płci skupiające się na efekcie mnożnikowym i dorozumianej nierówności, aby zagwarantować, że w żadnej polityce budżetowej w UE nie występuje dyskryminacja bezpośrednia lub pośrednia;

(1) UN, 'Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development' of the Independent Expert on the effects of foreign debt and other related international financial obligations of states on the full enjoyment of all human rights, particularly economic, social and cultural rights" [Końcowe badanie dotyczące nielegalnych przepływów finansowych, praw człowieka i agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przygotowane przez niezależnego eksperta ONZ ds. wpływu zadłużenia zagranicznego i innych powiązanych międzynarodowych zobowiązań finansowych państw na pełne korzystanie z praw człowieka, w szczególności z praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych], 2016 r.

(2) Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

28. wzywa państwa członkowskie, aby dzieliły się najlepszymi praktykami w zakresie projektowania rynków pracy i systemów podatkowych w celu zmniejszenia zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, co może sprzyjać sprawiedliwemu i równiejszemu opodatkowaniu mężczyzn i kobiet;

29. przypomina Komisji, że włączenie na podstawie traktatu lizbońskiego Karty praw podstawowych do prawa pierwotnego nakłada na nią prawnie wiążące zobowiązanie do wspierania równości kobiet i mężczyzn w jej polityce i działaniach;

30. uznaje, że wiele grup wsparcia i grup społeczeństwa obywatelskiego ma poczucie marginalizacji w dyskusjach na temat polityki podatkowej ze względu na brak wiedzy fachowej oraz że w wielu państwach członkowskich przemysł i grupy finansowe są w związku z tym nadmiernie reprezentowane w procesach konsultacyjnych dotyczących budżetowania; wzywa państwa członkowskie do zajęcia się tą kwestią przez zapewnienie edukacji w zakresie procesów budżetowych, a także możliwości rzetelnych konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim;

31. wzywa Komisję, aby wywiązała się ze zobowiązania prawnego dotyczącego wspierania równości kobiet i mężczyzn, w tym w jej ocenach podstawowego planowania podatkowych strategii politycznych prowadzonych w ramach europejskiego semestru; podkreśla, że przeglądy systemów podatkowych państw członkowskich w ramach europejskiego semestru, a także zalecenia dla poszczególnych państw wymagają gruntownych analiz tym zakresie;

32. wzywa Komisję, aby wykorzystała priorytety strategii „Europa 2020” do zajęcia się słabościami strukturalnymi gospodarki europejskiej, rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, zwiększenia konkurencyjności i wydajności w UE oraz wzmocnienia zrównoważonej społecznej gospodarki rynkowej z korzyścią dla wszystkich kobiet i mężczyzn;

33. ponownie przypomina swoje stanowisko odnośnie do wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje⁽¹⁾, w której zaproponowano ambitne środki na rzecz poprawy przejrzystości podatkowej i kontroli publicznej przedsiębiorstw wielonarodowych, gdyż umożliwiłyby to ogółowi społeczeństwa dostęp do informacji na temat wypracowanych zysków, otrzymanych dotacji i podatków płaconych przez te przedsiębiorstwa w jurysdykcjach, w których prowadzą działalność; zaleca, aby umiejscowiono kompleksową analizę problematyki płci u podstawy wszystkich obecnych i przyszłych poziomów badań i polityki w dziedzinie sprawiedliwości podatkowej z myślą o osiągnięciu większej przejrzystości i odpowiedzialności podatkowej; wzywa Radę, aby osiągnęła porozumienie w sprawie propozycji rozpoczęcia negocjacji z innymi instytucjami celem przyjęcia wymogu publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje, która jest jednym z kluczowych środków umożliwiających osiągnięcie większej przejrzystości dla wszystkich obywateli, jeśli chodzi o informacje podatkowe przedsiębiorstw; przypomina, że państwa członkowskie powinny regularnie prowadzić pośrednie analizy materialnych skutków tych środków, w tym analizy nierównego traktowania ze względu na płeć w polityce podatkowej, swoich zdolności do zwiększania dochodów krajowych na finansowanie praw kobiet, na temat innych państw członkowskich i krajów rozwijających się, przy jednoczesnym uznaniu, że niektóre prace na ten temat zrealizowano w ramach platformy ds. dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych;

34. zauważa, że równość płci jest nie tylko podstawowym prawem człowieka, lecz że osiągnięcie jej przyczyni się do bardziej zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego; podkreśla, że analiza budżetu pod kątem płci pozwoli na uzyskanie lepszych informacji o tym, jak rozkłada się wpływ inwestycji publicznych na mężczyzn i na kobiety; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wdrażały sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w sposób, który wyraźnie określa, jaki udział w funduszach publicznych przeznaczają się dla kobiet, i gwarantuje, że wszystkie strategie polityczne na rzecz mobilizacji środków i podziału wydatków sprzyjają równości płci;

35. wzywa Komisję do upowszechniania najlepszych praktyk w zakresie polityki podatkowej uwzględniającej wpływ aspektu płci i wspierającej równość kobiet i mężczyzn, w szczególności w zakresie opodatkowania dochodów gospodarstw domowych oraz VAT; wzywa Komisję do włączenia analizy problematyki płci do jej rocznego sprawozdania pt. „Taxation Trends in the European Union” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej];

36. przypomina, że pomimo wspólnego oświadczenia w sprawie uwzględniania aspektu płci, załączonego do rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, nie poczyniono żadnych znaczących postępów w tej dziedzinie oraz że Komisja nie uwzględniła jego wdrożenia w śródkresowym przeglądzie WRF; wzywa, aby wpływ polityki UE na kwestie równości płci był oceniany i uwzględniany w rocznych procedurach budżetowych (sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci); oczekuje, że Parlament, Rada i Komisja ponownie zobowiążą się do uwzględniania aspektu płci w kolejnych wieloletnich ramach finansowych, a także do jego skutecznego monitorowania, w tym w ramach śródkresowego przeglądu WRF, z należyty uwzględnieniem zasady równości kobiet i mężczyzn zawartej w art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0284.

Wtorek, 15 stycznia 2019 r.

37. wzywa państwa członkowskie, aby przy wdrażaniu prawa Unii oraz polityki krajowej opartej na prawie Unii przestrzegały podjętych przez siebie zobowiązań prawnych w zakresie wspierania równości kobiet i mężczyzn wynikających z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

38. podkreśla, że potrzebne są dalsze badania oraz sprawniejsze gromadzenie danych segregowanych według płci w odniesieniu do zróżnicowanych pod względem płci skutków wywieranych przez system podatkowy w zakresie rozdziału i alokacji; w szczególności wzywa państwa członkowskie, aby gromadziły zindywidualizowane dane podatkowe, a nie tylko dane podatkowe gospodarstw domowych, oraz by zlikwidowały luki w danych dotyczących płci w zakresie modelu konsumpcji i stosowania obniżonych stawek, podziału dochodu przedsiębiorcy i związanych z nim płatności podatków oraz podziału majątku netto, dochodów kapitałowych i związanych z nimi płatności podatków;

39. ubolewa, że większość państw członkowskich nie gromadzi lub nie ocenia zindywidualizowanych danych dotyczących podatku dochodowego oraz że wiele państw członkowskich nadal gromadzi dane na poziomie gospodarstw domowych jedynie na podstawie przepisów dotyczących wspólnego opodatkowania;

40. zachęca państwa członkowskie do opracowania odpowiedniego systemu obejmującego bodźce podatkowe i zachęty w postaci świadczeń społecznych w ramach środków z zakresu polityki, która zachęcałyby migrantki do (ponownego) brania udziału w szkoleniach lub rejestrowania się jako osoby bezrobotne;

o

o o

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
